

[Socialministeren.]

opfattelse af Samfundet, skulde Konservativ Ungdom oplære de arbejdsløse i Samfundslære ud fra deres mest moderne Opfattelse af Samfundet, og derefter kom, naar det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen ikke vilde kunne staa imod længere, Kommunerne med deres objektive Opfattelse af Sovjets Velsignelser, og naar vi saa lagde det hele sammen, naaede vi til den Balance i Objektiviteten, som den ærede konservative Ordfører omtalte. Jeg tror, at vi naar noget helt andet ad den Vej; og derfor vil jeg holde paa, at hvad enten de unge arbejdsløse maatte være præget i deres Grundsyn fra den ene eller den anden Side, maa det tilstræbes fra Ledelsens Side, at den Undervisning, de faar, er objektiv og neutral, og det Krav vil ogsaa blive stillet af Ministeriet.

Jeg er noget betænkelig ved de Udtalelser, der faldt baade fra den konservative og den radikale Ordfører om Statens Initiativ paa dette Omraade. Den ærede konservative Ordfører sagde, at Staten maatte vel kunne gaa ind under „andre egnede Organer“. Nej, det tror jeg ikke, Staten kan, hverken saaledes som § 1 er formet eller ud fra en saglig Betragtning af Forholdene. Det gør mig noget mistænksom, at det netop er de Konservative, der i dette Tilfælde er saa begejstrede for Statens Initiativ, det gør mig noget mistænksom, og jeg er bange for Statens Initiativ paa dette Omraade; for hvis Forholdene ikke forbedres i øvrigt, og hvis man fra Oppositionens Side ikke vil medvirke til, at der kommer ganske anderledes Gang i Beskæftigelsen, kan dette Statens Initiativ meget let, i hvert Fald under en anden Regering, komme til at føre i Retning af det Tvangsarbejde, som man fra kommunistisk Side med Rette har bekæmpet; og som man andetsteds har været Vidne til, og det vil jeg ikke være med til at fremme.

Endelig med Hensyn til Stillingen for de unge Kvinders Vedkommende skal jeg sige, at det er rigtigt, at jeg i en Forhandling med Udvalget i al Almindelighed afviste denne Form for Beskæftigelse af de unge Kvinder, fordi deres Stilling i det store og hele ikke kan siges at være den samme som de unge Mænds. Der er forskellige Muligheder for de førstnævnte, der ikke findes for de sidstnævnte, navnlig kan jeg nævne den Mangel paa Husassistenter, der dengang i hvert Fald var adskillige Steder. Men jeg indrømmer, at der er en Del unge Kvinder, som hele Tiden har været beskæftiget med fabrikmæssigt Ar-

bejde, som nu gaar arbejdsløse, og som er fuldkommen uden Forudsætninger for at kunne paatage sig husligt Arbejde, og for saa vidt angaar denne Kategori, vil jeg ikke stille mig imod at godkende de Andragende, der i saa Henseende maatte komme.

Jeg skal da ogsaa sige med Hensyn til det Andragende, der foreligger fra Københavns Kommunelærerforening vedrørende Arbejdslejren for unge Kvinder til Oplæring i Husgerning med videre, at dette Andragende har jeg netop i Dag bevilget, fordi jeg synes, at her var de Betragtninger, der blev gjort gældende, af den Karakter, at man maatte sige, at det var berettiget at føre dette Tilfælde ind under Lovens Rammer i Lighed med de forskellige Andragender vedrørende de unge Mænd.

Jeg erklærer mig altsaa villig til at drøfte enhver Forbedring i Udvalget, hvis man blot vil holde Forslagene i alt væsentligt inden for de Hovedlinier, der er tænkt. Jeg vil ikke være med til at gaa væsentlig uden for disse og dermed rejse en Agitation, der kan ødelægge denne Sag, der, holdt inden for de rette Rammer, kun kan gavne de unge.

Søren P. Larsen: Den højtærede Socialminister var inde paa, at en vis Forhandling vilde Ministeren gerne være med til, men Hovedlinien i Lovforslaget skulde fastholdes. Jeg maa sige til Ministeren, at vi vil vel søge at forme Lovforslaget om, saaledes at det kan bruges og bruges i større Udstrækning end hidtil, og jeg maa forstaa Ministerens Udtalelser saaledes, at hvis vi under de Forhandlinger, der vil blive ført i Udvalget, kan komme med Ændringsforslag, der kan pege frem til en større Beskæftigelse til mere Gavn for de unge end hidtil, vil jeg antage, at den højtærede Minister og med ham Flertalspartierne vil være med til at ændre Lovforslaget. Paa samme Maade maatte jeg opfatte det ærede Medlem Hr. Bindslevs Henvendelser. Der var visse Ting, som det ærede Medlem Hr. Bindslev var klar over, der godt kunde ændres ved, saaledes at Loven ikke blev forringet, men tværtimod blev forbedret, naar man tog Hensyn til det, der var Lovens Hovedformaal.

Den objektive Undervisning talte den højtærede Socialminister om, og Ministeren forsikrede, at Kravet om objektiv Undervisning var stillet. Det tvivler jeg slet ikke paa, men naar nu Kravet er stillet, nøjes man saa med det, nøjes man med blot at stille Kravet, eller hvordan sikrer man sig, at Kravet opfyldes? Det er Ting, som vi